

Foto's: Carleen de Lange

**IN GESPREK MET ONZE NIEUWE DORPSBAKKER
NICK VAN DE LEKKERNIJ.**

O.a. in deze editie:

**ALI LAGARD WOONT
BIJNA EEN EEUW
IN BETONDORP**

“Waarom moeilijk doen als het makkelijk kan?”

Lees verder op pagina 9

**EEN ECHTE
BETONDORPSE**

Pas vijf jaar oud, maar in Betondorp is ze nu al een bekend gezicht

Lees verder op pagina 15

**ALLEEN HET GEZICHT
VERANDERT**

In gesprek met onze nieuwe dorpsbakker Nick van De Lekkernij.

Lees verder op pagina 20

VAN DE REDACTIE

Voor je ligt nummer 2 van de Betondorper Courant die in het teken van het voorjaar staat. Terwijl de redactie druk bezig was met het maken ervan, waren de Olympische Winterspelen in Italië. Nederland heeft totaal 20 medailles gewonnen, waarvan 10 gouden. Een record-prestatie voor uitzonderlijke sportinspanningen!

Het maken van deze krant is niet te vergelijken met de Spelen maar is wel een spannende aangelegenheid. Wat wordt het thema van de krant? Wie gaan we interviewen voor welke Rubrieken? Welke buurtbewoners kunnen we aanschieten om input te leveren? Hoeveel woorden passen er op een pagina? En komen we wel binnen de afgesproken tijd aan de deadline-finish? Zomaar een paar vragen waar wij als redactie onze sportiviteit in kwijt

kunnen en waarop we met plezier de antwoorden hebben gevonden!

Wat kun je verwachten in dit nummer? Gerbrand Bakker (bestsellerauteur van boeken als *Boven is het stil*, *Perenbomen bloeien wit* en *De Kapperszoon*) heeft een leuk idee in zijn column.

We zien om naar activiteiten die in ons dorp zijn georganiseerd en kijken uit naar komende activiteiten. Onze gebiedsmakelaar Remco de Graaff deelt weer zijn nieuws voor onze buurt, er is een interview met de oudste dorpsbewoner en de opvolger van bakker Ron stelt zich voor: zijn zoon!

De kinderen komen ook weer aan hun trekken op de kinderpagina en/of met een puzzel en er is weer "dierenpraat" in Betondorp.

Historische feiten en verhalen (Wist je dat?) zijn in dit nummer afgewisseld met "groen" uit de buurt (Kunst-gras). Beeld heeft ook weer een plaats in de krant in de vorm van foto en/of strip.

En in de nieuwe rubriek Betondorp in Bedrijf staat een interview met Willemien die haar producten op de Brink verkoopt. Nou, als dat geen voorjaar inluidt?

Wij wensen je veel leesplezier toe! En laat je ons weer weten wat je ervan vindt? Dat kan via een reactie naar ons mailadres (zie colofon) of schiet ons persoonlijk aan, vinden we leuk!

Sarah, Marianne, Anna, Tanja, Marcin, Jef en Henk.

COLOFON

Jaargang 2, editie 2, maart 2026

De Betondorper Courant is er voor Betondorpers en hun directe omgeving. Zij verschijnt vier keer per jaar. Buurtbewoners worden geïnformeerd over én verbonden met nieuws, buurtactiviteiten en -ontwikkelingen. Door mensen uit te nodigen commentaar te leveren of ideeën te lanceren, krijgen buurtbewoners en de buurt een gezicht.

De redactie bepaalt de inhoud. Bewoners en betrokkenen wordt uitdrukkelijk gevraagd om input te leveren!

Redactie: Sarah van Ree, Marianne Wurtz, Anna ten Bruggencate, Tanja Oosterbaan, Marcin Klazes, Jef Nollet, Henk Linde

Eindcorrectie: Simone Bosboom

Vormgeving: Jef Nollet

Druk: Drukwerkdeal.nl

Oplage: 2000 exemplaren

Verspreiding: vrijwilligers

E-mail: contact@betondorpercourant.nl

Website: Betondorpercourant.nl

© 2025 Betondorper Courant

EVEN OP BEZOEK BIJ JOS BRINK

Raar idee eigenlijk, dat Betondorp pal naast een ander, iets groter dorp ligt. Een dorp met veel meer inwoners, maar dan iets minder levendig. Als je van bovenaf kijkt, of op een kaart, een groen vlak en een grijs vlak. Ik neem aan dat weinig Betondorpers die groene oase als park gebruiken, er ligt immers een brede sloot tussen, de Molenwating, en de ingang is helemaal aan de andere kant. Daar bij dat bloemenstalletje, dat ik vaak niet anders kan zien dan als het ijscowagentje dat uitgerekend voor de school tegenover ons huis parkeert als alle kindertjes om drie uur naar buiten komen rennen. Een fuik; een uitgekiend moment om eens lekker veel geld te verdienen.

Het zeer doodse dorp – zo'n dertig jaar voor Betondorp aangelegd, ter vervanging van de slechts dertig jaar eerder aangelegde 'oude' maar te snel overvolle Oosterbegravingplaats bij de Muiderpoort – staat vaak in de schaduw van de beroemdste begravingplaats van Amsterdam, Zorgvlied, o zo mooi gelegen in een flauwe bocht van de Amstel. Daar willen alle beroemde Amsterdammers begraven worden, anders hoor je er niet bij. Maar ook op de Nieuwe Ooster ligt het een en ander, voor mensen die graag graven van dode beroemdheden bezoeken. Bet van Beeren, George Breitner, Josine van Dalsum, Kees Fens, de inmiddels nogal omstreden Van Heutz, Eberhard van der Laan, schrijvers Jan Mens en Hella Haasse, Jos Brink, schilder Thérèse Schwartze (die aanvankelijk op Zorgvlied lag, maar nabestaanden vonden blijkbaar in weerwil van de faam van die begraaf-

plaats dat ze op De Nieuwe Ooster beter op haar plaats was) en muzikant Wally Tax.

Ik vind het een prachtige begraafplaats. De grote aula met die aparte wand-schildering, die mij doet denken aan Suriname of in elk geval een tropisch land en zeker niet aan dit kille stukje Nederland. En het nieuwe crematorium, waar de kist niet zoals gebruikelijk omlaag zakt, maar de lucht in gaat en in het plafond verdwijnt (en wat een verschil dat gevoelsmatig maakt: omlaag kan (kán) naar de hel verwijzen, omhoog is moeilijk anders te zien dan de hemel in). En welke begraafplaats heeft er nu een eigen museum? Nou, De Nieuwe Ooster. Tot Zover heet het en er vinden ook heel gezellig bijeenkomsten plaats met schrijvers.

Ik was erbij toen in 2007 Jan Wolkers er gecremeerd werd, samen met collega Jan van Mersbergen. We hadden hem nooit persoonlijk ontmoet, maar we voelden allebei aan dat we erbij moesten zijn. Het was enorm druk en de plechtigheid werd live op tv uitgezonden. Maar hij is er niet bijgezet of uitgestrooid. Zijn as is teruggekeerd naar Texel en in zijn eigen tuin onder een tulpenboom (Liriodendron tulipifera) begraven.

Maar wat ik eigenlijk wil zeggen is dit: als ik een Betondorper was, zou ik ijveren voor een brug over die Molenwating. Dan heeft Betondorp er in één klap gratis en voor niks (nou ja: de kosten voor de aanleg van de brug) een prachtig park bij dat nog groter is dan het dorp zelf.

Hoe gaan we om met de dood? Die vraag staat centraal in Museum Tot Zover, gevestigd op begraafplaats de Nieuwe Ooster.

Nu te zien (tot 28 juni 2026): Aat Veldhoen – Realist tot in de kist. Veldhoen staat bekend om zijn kleurige werken, maar de dood speelt ook een belangrijke rol in zijn werk. Deze tentoonstelling laat een andere kant zien van deze levenskunstenaar.

DE MOPPERCORNER

Vijf jaar geleden werd de herprofilering van ons dorp afgerond. Na jaren leven in een bouwput zou de openbare ruimte eindelijk op orde zijn. Die belofte is inmiddels verdampt. Wat resteert, is zichtbaar verval en een groeiend gevoel van verwaarlozing.

Op meerdere plekken in het dorp ligt een humuslaag van naar schatting dertig centimeter, opgebouwd uit jarenlange bladval. Straathoeken en trottoirs worden aantoonbaar niet meer schoongehouden. Tussen stoeptegels en straatklinkers groeien struiken alsof onderhoud geen publieke taak meer is. Plantsoenen en wadi's zijn overwoekerd en verworpen tot verzamelplaatsen van zwerfafval.

Bewoners die hierover aan de bel trekken bij de gemeente krijgen steevast hetzelfde standaardantwoord: personeelstekort, één veegwagen voor heel Amsterdam-Oost, een te klein budget. Dat mag zo zijn, maar het ver-

klaart niet waarom structureel onderhoud volledig lijkt te zijn losgelaten.

Ook de fysieke veiligheid komt in het gedrang. Hoeken van trottoirs zijn platgereden door verkeer, plantsoenen tot modderpap gereden door zwaar materieel. Particuliere tuintjes groeien ongehinderd over de stoep. In straten als de Weidestraat en de Akkerstraat zijn trottoirs zó smal en scheef, met hellingen tot wel 25 procent, dat voetgangers feitelijk naar de rijbaan worden verwezen.

Rond containereilanden zijn stoeptegels door de vuilnisdienst tot kruimels gereden. Tijdelijke gemeenteborden laten blijvende schade achter: tegels zijn niet gelicht, maar kapotgeslagen en vervolgens niet vervangen. Meldingen via de app BuitenBeter verdwijnen in een digitaal zwart gat. Telefonisch contact met de gemeente leidt tot niets.

Alsof dat niet genoeg is, staan fietsen lukraak overal geparkeerd. Ze blokkeren

stoepen, straathoeken en zelfs de in- en uitgangen van brandgangen. Handhaving lijkt afwezig.

Oudere bewoners herinneren zich nog een tijd waarin de gemeente twee keer per jaar een schouw uitvoerde. Problemen werden benoemd, vastgelegd en opgevolgd. Die systematiek lijkt volledig verdwenen.

De vraag is dan ook gerechtvaardigd wat "wijkmanager" Remco de Graaff (aka gebiedsmakelaar) en wijkbeheerder Maya van Gelderen concreet doen voor dit dorp.

De frustratie onder bewoners groeit. Niet omdat alles perfect moet zijn, maar omdat basaal onderhoud, veiligheid en bereikbaarheid geen gunst zijn, het zijn kerntaken van de gemeente. En juist die taken blijven hier structureel liggen.

Tekst: *Marianne Wurtz*

NIEUWS VAN REMCO

Een gebiedsmakelaar kent de buurt goed en werkt samen met bewoners, organisaties en ondernemers om de buurt nog beter te maken. Onze gebiedsmakelaar is Remco de Graaff en in elke editie vertelt hij ons het laatste nieuws.

HeenenWeer in Amsterdam Oost voor € 1 per rit? Ja dat kan!

Als je niet meer zo gemakkelijk met het openbaar vervoer kunt gaan en toch wel eens naar een museum wil, een vriend wil bezoeken of naar een cursus wil, dan is dit misschien wat voor je.

De HeenenWeer koppelt een bewoner die ergens naartoe wil aan een *social driver* (vrijwillige chauffeur) die een HeenenWeer-karretje ter beschikking

heeft. Hiermee kunnen ritjes van huis naar de supermarkt, opticien, huisarts worden gemaakt. Zo kunnen ouderen en mensen met een beperking ook mee blijven doen.

Wil je hier gebruik van maken? Kijk op de website:

<https://heenenweeramsterdam.nl/oost/>

Of bel dit nummer als je niet zo handig met internet bent: 020-7052532

Vele mensen uit de buurt offeren graag een aantal dagdelen op om voor de mindervalide medebewoner als 'social driver' te fungeren. Lijkt je dat ook wat? Er zijn nog vacatures. Kijk op de website en solliciteer.

Onze gebiedsmakelaar Remco de Graaff is te bereiken via:
mail: r.de.graaff@amsterdam.nl
tel: 0639269464
Facebook: Remco Graaff

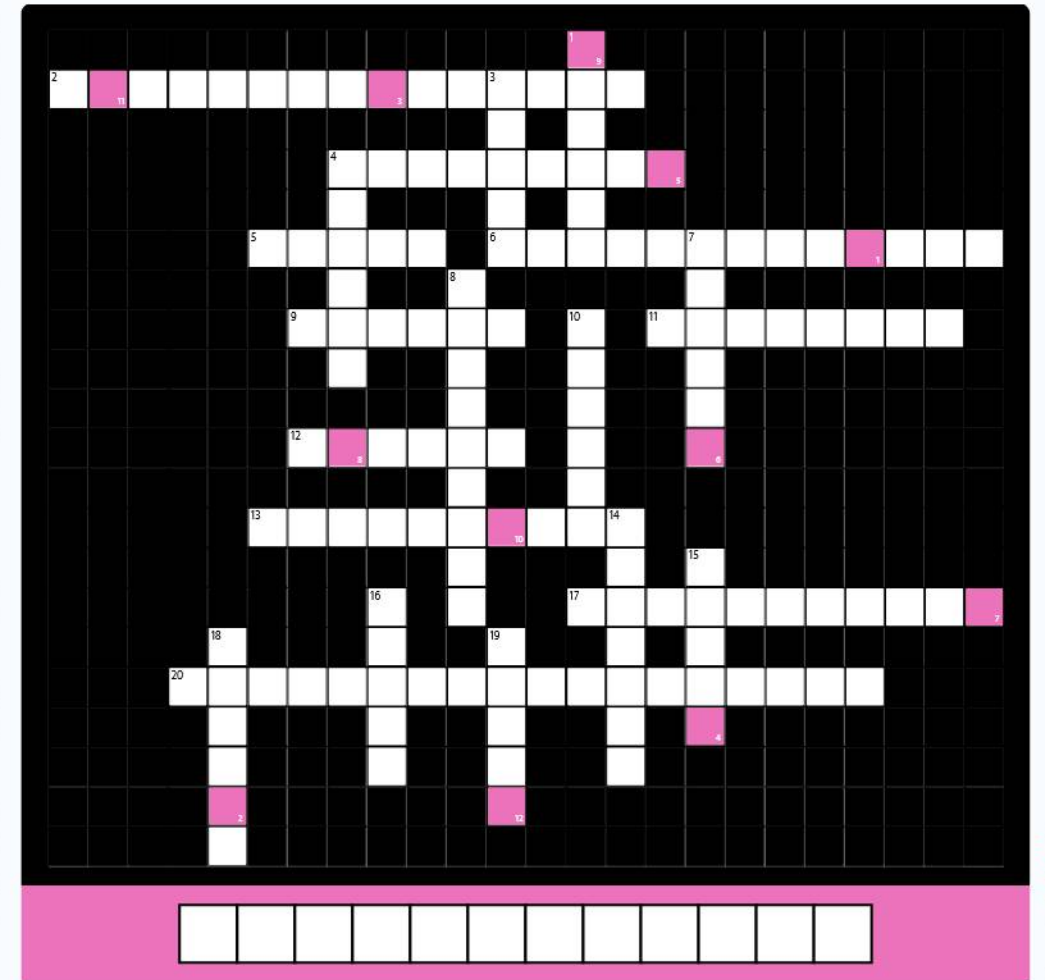
PUZZEL

Horizontaal

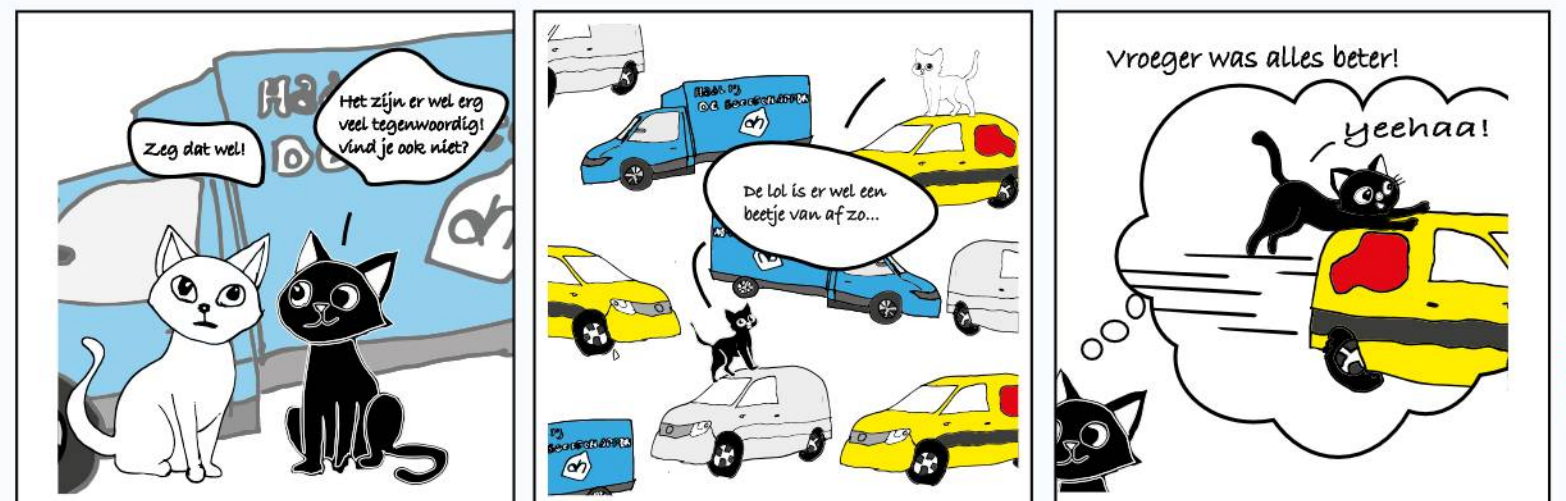
2. De bezem erdoor! (In deze tijd van het jaar) 4. Op 29 maart gaat het klokje weer vooruit 5. De Lente-equinox vindt plaats op 20 6. Eerste kennismaking met seksuele voorlichting in basis onderwijs, de week van de 9. jong van een kip 11. Trekvogel die na overwinteren nu weer terug is in Betondorp 12. Een Friese traditie bekend onder de naam Aaisykjen. Het zoeken naar de eieren van de 13. Hatsjoe en jeukende ogen 17. Verblijf waar vogels kunnen nestelen 20. Het is altijd lente in de ogen van de?

Verticaal

1. Zaadjes in de grond stoppen 3. vaak de eerste vogel die je 's ochtends vroeg hoort zingen 4. Eén maakt nog geen lente 7. de eerste lentebloemen: sneeuwkllokje en 8. speciaalbiertje (passend bij deze tijd van het jaar) 10. Maart roert zijn... 14. het kortwieken van de tuin 15. zomer, herfst, winter en ... 16. De vierde maand van het jaar 18. De Japanse kersenbloesem 19. Christelijk feest volgend op de goede week

Puzzel: *Jef Nollert*

Strip: *Jef Nollert*

DE BETONDORPER KERSTMARKT 2025

Foto's: Lotte Kobus

De jaarlijkse kerstmarkt in Betondorp was ook dit jaar weer een groot succes! Met ongeveer 300 bezoekers was het gezellig druk. Kinderen konden hun creativiteit de vrije loop laten tijdens de workshop kerstknutsels maken, terwijl het Betondorps Kerstkoor voor sfeervolle muziek zorgde. Het kerstspel door de kinderen was hartverwarmend om te zien, en er waren mooie handgemaakte producten van Betondorpers zelf. Een geslaagde en sfeervolle middag!

OMZIEN

BRINK GARAGE
AMSTERDAM

Brinkstraat 82
1097 VP AMSTERDAM
020 - 6931747
brinkgarageamsterdam@gmail.com

Henk Linde
Personal Coaching - Feldenkrais

BRINKCULINAIR

Betondorpers, kom aanschuiven aan de gezelligste tafel van Betondorp.
www.brinkculinair.nl

Brinkculinair is een samenwerking van:

catering: www.hinkeindekeuken.nl & taart bestellen: www.vanmoss.nl

BEWONERS VAN BETONDORP PRATEN OVER BUURTINITIATIEVEN

In Betondorp wordt veel georganiseerd door bewoners. Denk aan Mooi Betondorp Festival, Taartenbakwedstrijd, Open Tuinen-dag, de Kerstmarkt, Burendag, Sint-Maarten, Bessenfestival. Daarnaast zijn er ook diverse kleinere initiatieven: Jong ontmoet Oud van Evert, we hebben de Betondorper Courant, de WhatsApp community, er is een Fré Cohen-project etc.

Om te onderzoeken of er nog meer mogelijk is, hebben Nynke Wijbenga en Tanja Oosterbaan, buurtbewoners en Pieter Zanen van Dynamo, gespreksrondes georganiseerd. Ook was er een avond van Oost Begroot die ook weer ideeën opleverde voor nieuwe initiatieven.

We gingen op zoek naar wat ons in beweging zet: wat mis je, waar erger je je aan, wat heb je nodig, waar droom je van. Daar kwam een aantal thema's uit waarvan iedereen kon aangeven wat prioriteit heeft. Ontmoeting werd het vaakst genoemd, daarna Jeugd. Beide thema's worden komende tijd verder uitgewerkt.

Bij de uitwerking van het thema 'Ontmoeting' kwamen meteen heel leuke ideeën naar boven, daarover misschien meer in de volgende courant. Verschillende groepjes gaan de komende tijd aan de slag om die verder uit te werken. Voor de eventuele financiering was onze gebiedsmakelaar aanwezig hoewel er soms voor een leuke verbindende activiteit maar heel weinig nodig is.

Het thema jeugd komt in maart aan de orde, op 31 maart is er in het Brinkhuis een bijeenkomst waar vooral ideeën over de speeltuin aan de Onderlangs worden uitgewerkt.

Een buurtinitiatief staat of valt met enthousiaste mensen die de handen uit de mouwen steken en ervoor willen gaan. Dat enthousiasme was er zeker, dus we hebben er het volste vertrouwen in dat er nog leuke dingen gaan gebeuren.

Maakt het je nieuwsgierig? Of wil je ook meedoen? Stuur een mail naar tanjaoosterbaan@gmail.com. Ik stuur je dan de verslagen op.

Tekst: Tanja Oosterbaan

BETONDORP IN JE BROEKZAK: WORD LID VAN DE BUURT-WHATSAPP!

Betondorp is een buurt waar we naar elkaar omkijken. Om dat contact nog makkelijker te maken, is er de WhatsApp-community voor Betondorp. Of je nu op de hoogte wilt blijven van belangrijk nieuws, gezellig wilt kletsen of een tweede leven zoekt voor je oude spullen: er is voor ieder wat wils!

Hoe werkt het?

De community is een verzamelplek van verschillende groepen. Zodra je de QR-code onderaan dit artikel scant, kom je in de algemene community terecht. Vanuit daar kun je zelf kiezen aan welke groepen je wilt deelnemen. Zo houd je de regie over welke berichten je ontvangt.

De populairste groepen: Buurtpraat

Dé plek voor gezelligheid en het delen

van buurtzaken. We houden het hier vriendelijk en respectvol. Geen 'harde' buurtpreventie, maar gewoon een digitale babbel met je burens.

Gratis Ophalen Betondorp

Heb je iets over dat nog een ronde mee kan? Of zoek je juist iets? In deze groep geven we spullen gratis weg aan buurtgenoten. Duurzaam, sociaal en goed voor de portemonnee!

En meer...

Er zijn ook specifieke groepen voor bijvoorbeeld ouders en vrijwilligers. Kijk na het scannen rustig rond welke groepen bij jou passen.

Zo doe je mee:

Scan de QR-code met de camera van je telefoon. Je wordt direct doorgeleid naar de community.

Let op: In alle groepen gelden mogelijke huisregels om het voor iedereen leuk te houden. Deze vind je terug in de groepsomschrijvingen zodra je lid wordt.

Tekst: Nonet Abels

OMZIEN

OSCAR, EEN HOND MET EEN VERHAAL

In 2020 kwam ik hem voor het eerst tegen, bij mij om de hoek. Ik liep met mijn hond Abby, hij met zijn vrouwtje en twee kleine broertjes.

‘Hallo,’ zei ze vrolijk. ‘Ik ben Hetty, en dit is Oscar. Hij vindt je wel lief, zie ik. Ze vertelde dat ze voorlopig in de buurt woonden, in een wisselwoning. Hun huis aan de Zaaierweg werd gerenoveerd.

Oscar was aandoenlijk, met zijn grote ogen en die treurige blik. Ik viel als een blok voor hem.

Vanaf dat moment kwam ik hem bijna dagelijks tegen, samen met die twee gillende kuitentertjes. Hetty was een klein gezet vrouwtje, altijd netjes gekapt en verzorgd.

Ze praatte vijf kwartier in een uur, nam geen blad voor de mond en stond haar mannetje. Ze kende werkelijk iedereen in het dorp.

Na een maand of zes verhuisden ze weer terug naar de Zaaierweg. Af en toe kwamen we elkaar nog tegen.

In november 2022 moest ik zelf verhuizen vanwege renovaties. Terug naar mijn oude adres wilde ik niet. Ik kwam terecht in de Landbouwstraat.

Tot mijn verrassing keek mijn balkon recht uit op dat van Hetty. Zo zagen we elkaar ineens weer elke dag. Ik was

oprecht blij om Oscar weer te zien. Tegelijkertijd viel me iets op: Hetty zag er slecht uit. Van de verzorgde, pittige vrouw was weinig over. Ze was veranderd in een klein, grijs hoopje.

Op 12 september 2023 stond Hetty samen met Oscar voor mijn deur. Ik was net terug van een lange vakantie. ‘Marianne, ik ben ongeneeslijk ziek’ zei ze. Ik stond aan de grond genageld.

Mijn eerste gedachte ging naar Oscar. Hoe moet dat nu met hem? We spraken af dat ik hem twee dagen per week zou meenemen om te wandelen, zodat hij alvast kon wennen aan een andere omgeving.

Twee weken later viel Hetty in huis en werd ze opgenomen in het ziekenhuis. Ze kon niet meer naar huis terug. Eind oktober overleed ze.

Oscar kwam bij mij wonen, samen met zijn hele uitzet: de bench, dekens, zakken voer, poepzakjes, tuigjes, het inentingsboekje, de hele mikmak. Hij was enorm aangeslagen en intens verdrietig.

Het heeft ruim een jaar geduurd voordat hij weer helemaal de oude werd. Hij moest wennen, en ik ook. Hij vroeg constant aandacht, was sterk gericht op eten en stal alles wat los en vast zat, van tafel of uit de boodschappentas. Maar inmiddels is Oscar thuis.

Hij loopt niet meer automatisch richting de Zaaierweg, naar zijn oude voordeur. Hij weet waar hij hoort. Hij weet waar hij woont.

Oscar is thuis.

Tekst: Marianne Wurtz
Foto: Brenda Horstra

Het is gezien, het is niet onopgemerkt gebleven...

Eetcafé De Avonden nodigt u uit voor goed gezelschap, eerlijk eten en een vleugje melancholie — precies wat Betondorp nodig heeft.

Van stoofpot tot speciaalbier, van borrel tot bitterbal: bij ons is iedere avond een klein verhaal.

ALI LAGARD WOONT BIJNA EEN EEUW BETONDORP: “WAAROM MOEILIK DOEN ALS HET MAKKELIJK KAN?”

Ali Lagard hoopt in mei 100 jaar te worden en is de oudste bewoonster van Betondorp: een goede reden om haar op te zoeken in haar huis op het Huismanshof. We praten over hoe het nu is en hoe het was. En ook hoe ze zich daarbij voelt.

“De buurt leeft enorm met je mee,” vertelt ze. “Ik heb schatten van burens. De ene brengt elke ochtend de krant, de ander helpt als er iets stuk is. En als ik boodschappen nodig heb, staan mensen meteen klaar.”

Volgens haar is dat typisch Betondorp: mensen zoeken elkaar makkelijk op, maken een praatje in de tuin of nodigen elkaar uit voor een spelletje. “Waarom zou je het moeilijk doen als het makkelijk kan?”

Opgroeien in een nieuw dorp

Ze werd hier geboren, in een tijd dat Betondorp net gebouwd was. Haar ouders moesten destijds nog “door het

zand” om hun meubels naar de nieuwe woning te brengen. Het dorp was opgezet voor arbeidersgezinnen en er golden strenge regels: bewoners werden geselecteerd en de meubels werden nagekeken of er geen wantsen op zaten.

Als kind speelde ze vooral buiten. “Er waren bijna geen auto’s en er lagen weilanden omheen. We deden spelletjes op straat, zoals touwtjespringen, ballen of diabolo. Dat zie je nu niet meer.”

Ook de saamhorigheid was volgens haar groter: “Mensen leefden meer met elkaar mee. Iedereen zorgde voor zijn huis en tuin. Daar was men trots op.”

“Er waren wel 58 winkels, op elke hoek zat er één. Zondags liep er een joodse man, Maupie. Hij liep met fruit, aardbeien, wie maakt me los! riep hij. De melkboer, schillenboer, alles kwam aan huis.”

Oorlogsjaren en veranderingen

Tijdens de Tweede Wereldoorlog was

ze een tiener. Ze herinnert zich nog goed hoe joodse vriendinnetjes ineens verdwenen. “Dat was een nare tijd. Je maakte dat heel bewust mee.”

Na de oorlog veranderde het dorp langzaam. Waar vroeger overal bloemen en heggen stonden, ziet ze nu dat het onderhoud minder vanzelfsprekend is. “Het was vroeger allemaal netter,” zegt ze, al voegt ze eraan toe dat tijden nu eenmaal veranderen.

“Wat je ogen zien, kunnen je handen maken”

Zelf was ze altijd graag bezig. Al op jonge leeftijd leerde ze naaien en kleding maken. Ze zat op de industrijschool, werkte later als coupeuse, waar ze kleding maakte, onder andere uniformen voor Tuschinski. Later deed ze ook klussen in huis, van schilderen tot behangen. “Alles wat mijn ogen zagen, wilden mijn handen maken.”

Clubjes, lessen en samen dingen doen.

Vroeger waren er veel kleine initiatieven in de buurt. Haaklessen werden gewoon bij iemand thuis gegeven en bewoners richtten zelf clubs op, bijvoorbeeld om samen te kaarten of te handwerken. “Dat was heel gewoon. Je deed dingen met elkaar, niet georganiseerd maar vanzelf.”

Nog steeds zit ze niet stil: ze breit, haakt en maakt knuffels voor haar achterkleinkinderen. Daarnaast gaat ze twee dagen per week naar de dagbesteding. “Hartstikke gezellig. Koffiedrinken, mensen ontmoeten — ik kom tijd tekort!”

Dat ze zo oud geworden is, vindt Ali niet bijzonder. “Ik heb wel altijd aan bewegen gedaan maar je moet ook geluk hebben.” Je kunt haar nog steeds tegenkomen op haar scootmobiel, onze oudste bewoonster van Betondorp.

Tekst: Tanja Oosterbaan

OORLOGSTIJD IN DE PLOEGSTRAAT DOOR DE OGEN VAN WIL ZEEMAN-BOOTSMA

Wil Zeeman-Bootsma (1927) woonde van december 1935 tot 1946 met haar ouders in de Ploegstraat in Amsterdam. Hun benedenburen waren het joodse gezin Hijman Polak, zijn vrouw Frederika en hun zoon Max, die daar al sinds 1925 woonden. Het contact tussen de families bleef beperkt tot beleefde groeten, een kort praatje tussen de moeders en het uitlenen van een boek. Wil herinnerde zich vader Hijman als een gereserveerde man, terwijl Frederika juist open en vriendelijk was. Hun zoon Max was licht verstandelijk gehandicapt.

Tijdens de oorlog werkte Hijman Polak voor de Joodsche Raad. Dankzij deze functie had het gezin een zogeheten sperre, een tijdelijke vrijstelling van deportatie, waardoor zij lange tijd buiten de razzia's bleven.

Dat veranderde op 29 september 1943, tijdens de laatste grote razzia in Amsterdam. Duitse agenten vielen de woning binnen. Hijman vroeg of hij nog even

zijn broeksriem mocht halen. Nadat dit werd toegestaan, ging hij naar binnen, vluchtte via de tuindeur en wist via achtertuinen te ontkomen. Hij bleef voor de Grüne Polizei onvindbaar.

Ongeveer een week later stonden twee Duitse agenten bij de familie Zeeman aan de deur. Wil en haar moeder deden open, terwijl haar vader uit angst voor de Arbeitseinsatz op de achtergrond bleef. De agenten bleven netjes op de trap staan en onderzochten of Polak misschien via hun huis was gevlucht. Dat bleek niet zo. Ze vertelden erbij dat de agent die Polak toestemming had gegeven om zijn riem te halen, daarvoor gestraft was.

Frederika en Max werden wél opgepakt en samen met de laatste nog in Amsterdam verblijvende Joden naar doorgangskamp Westerbork gebracht. Kort daarna, op 19 oktober 1943, werden zij naar Auschwitz gedeporteerd. Frederika werd daar direct na aankomst op 22 oktober vermoord. Max werd geselecteerd voor dwangarbeid. Waar hij precies is omgekomen, is onbekend; zijn sterfdatum is vastgesteld op 31 maart 1944, ergens in Polen.

Hijman Polak wist bijna een jaar onder te duiken, tot eind juni 1944. Op 1 juli 1944 werd hij alsnog gearresteerd en naar Westerbork gebracht, waarschijnlijk na verraad of ontdekking. Hij werd opgesloten in strafbarak 67. Via Bergen-Belsen werd hij begin december 1944 gedeporteerd naar Sachsenhausen, waar hij op 14 januari 1945 werd vermoord.

Hijman werd 47 jaar. Frederika 45 jaar. Max slechts 17 jaar.

Er was ook familie van hen in de Veeteeltstraat: Coenraad Polak en Dora Polak-Nabarro, met hun dochters Beppy en Greetje. Met deze meisjes had Wil juist wél contact. Ze ontmoetten elkaar bij de jeugdbeweging AJC en kwamen geregeld bij elkaar thuis. Beppy en Greetje slaagden erin onder te duiken en overleefden de oorlog.

Hun ouders hadden minder geluk. Coenraad en Dora werden op 5 oktober 1942 opgepakt en naar Westerbork gebracht. Coenraad werd op 2 november naar Auschwitz gedeporteerd, geselecteerd voor dwangarbeid en stierf op 31 maart 1943 in Midden-Europa. Dora kwam aanvankelijk vrij, mogelijk dankzij een sperre, en verbleef enige tijd op een ander adres. Vermoedelijk dook zij later onder, maar werd opnieuw gearresteerd. Op 9 oktober 1943 kwam zij weer in Westerbork terecht en werd tien dagen later naar Auschwitz gedeporteerd, waar zij direct na aankomst werd vermoord.

Na de oorlog bouwden Beppy en Greetje hun leven opnieuw op. Beppy trouwde en kreeg drie zoons; zij overleed in 2015. Greetje bleef ongehuwd en overleed in 2012.

De familie Zeeman heeft hun voormalige burens na de oorlog nooit meer teruggezien. Wat bleef, waren herinneringen aan korte ontmoetingen, kleine gebaren van alledaagse vriendelijkheid — en het besef hoe een gewoon bureleven door vervolging voorgoed werd verwoest.

Tekst: *Opgetekend door Ronald Sanders, bewerkt door Tanja Oosterbaan*

Foto: *Tanja Oosterbaan*

VERZETSWERK VAN WIL ZEEMAN, UIT DE PLOEGSTRAAT 111

In september 1944 werd Wil, roepnaam Willy, gevraagd om verzetwerk over te nemen van een andere koerierster die gehuwd was en haar werk te gevaarlijk vond. Willy was bijna 17 jaar.

Bij het adres Prinsengracht 21 bevond zich het hoofdkwartier van Vrij Nederland (VN). Daar werd door een medewerker een pakje verzetskranten in haar fietstassen gedaan waarmee ze naar een adres in Kattenburg ging waar zich een depot van de Heineken Brouwerij bevond. Ook werden verzetskranten afgeleverd bij de Amstel Brouwerij aan de Stadhouderskade; op het binnenterrein van de brouwerij stonden twee heren die de pakketjes in ontvangst namen. Daarnaast gingen er nog kranten naar adressen in de Indische Buurt en de buurt achter De Wolkenkrabber.

In de Ploegstraat waar Willy bij haar ouders woonde, woonde wat verderop in de Ploegstraat 34 een verzetsman die lid van de verzetsgroep Rolls Royce (RR) was. Hij stelde een damesfiets met zijkassen beschikbaar [met luchtbanden!] en van hem kreeg ze een pakje mee met papieren waarop troepenbewegingen van de Duitsers stonden. Wil droeg die onder haar jas. Ze bracht deze bundels papieren dagelijks over naar Weesp, Tuinkade 28 en gaf ze af aan de heer H. Kok, ook lid van RR. Deze liet via een andere koerierster de gegevens naar adressen verder in het land sturen. De andere dag bracht ze zo'n bundel naar Abcoude, fietsend langs het Gein en gaf die af aan twee volwassen dochters van vermoedelijk een huisarts op het adres Raadhuislaan 5.

Willy fietste dagelijks vanaf een uur of half negen en was een groot gedeelte van de dag actief voor VN en RR. Ook tijdens de strenge winter van 1944/45

maakte ze deze tochten. Het kwam regelmatig voor dat ze op één dag naar beide adressen fietste. Voor haar veiligheid wist ze alleen adressen en geen namen van de mensen, zodat ze bij verhoor geen verzetsmensen kon verraden. Wil had bedacht dat als ze gesnapt zou worden met de kranten, ze zou zeggen dat ze niet wist wat er in de zijkassen zat, omdat ze de fiets op straat had gestolen. Tijdens de tochten naar Weesp en Abcoude kwam ze zelden een tegenligger tegen.

Langs de weg naar Weesp hadden de Duitsers de weilanden geïnuundeerd, om de Geallieerden tegen te houden. Het leek tijdens de vorst één grote ijsbaan, maar zonder ijspret.

Willy was altijd vóór donker weer thuis en leverde elke dag de fiets in bij de verzetsman en haalde die 's anderendaags weer op. Op zekere dag was het zulk dramatisch weer dat de heer Kok zei dat ze beter niet naar Betondorp terug kon fietsen. Ze bleef bij hem op de bank slapen. De moeder van Wil was vreselijk ongerust en had nog in het donker bij de brug ter hoogte van Diemen naar haar staan roepen. Toen ze thuiskwam bleek er gebeld te zijn door iemand die kon vertellen dat het goed ging met haar dochter.

Betondorp - Amsterdam - Ploegstraat

In Weesp vond op zekere dag een razzia plaats in verband met het opsporen van mensen voor de Arbeitseinsatz. Wil werd ook aangehouden op de plaats van het benzinestation op de Provincialeweg, maar ze mocht van een Duitse militair terugfietsen naar Betondorp.

Na de bevrijding kreeg Wil van de RR man een witte band om haar arm die gelegenheid bood om op bepaalde plekken doorgang te krijgen. Wil deed de band daarna snel weer af; ze was bang dat ze door een scherpschutter herkend zou worden en kon worden neergeschoten.

Eind 1945 werd een bijeenkomst georganiseerd in restaurant Brink in Haarlem waar alle RR-koeriersters met elkaar kennismaakten. Er werden adressen uitgewisseld en iedereen kreeg na afloop een boekje over het verzetwerk van RR. Wil heeft geen contact gezocht met een van de dames. Zij vond net als veel anderen haar verzetwerk van ondergeschikt belang.

Tekst: *Ronald Sanders*

AAN ALLE BETONDORPSE HAKERS: KOMT TEZAMEN EN HAAK

W e willen een kerstboom haken voor op de Brink tijdens de Kerstmarkt 2026.

De boom wordt opgebouwd uit granny squares. De oudere lezers kennen deze vierkantjes nog wel uit de jaren '70. Waarschijnlijk zijn er nog mensen met kussentjes of plaids.

Vind je het leuk om mee te haken aan de boom, dat kan op woensdagmiddag

tussen 1 en 3 uur in het Brinkhuis. Lukt dat niet, dan kun je ook een pakketje bestellen. Je krijgt dan een paar bolletjes wol en een patroon. Bestellen kan via lindekind49@gmail.com

KOM JE KUNST TONEN TIJDENS PARELS VAN BETON

Op zondag 28 juni 2026 wordt de tweede editie van Het Mooi Betondorp Festival georganiseerd op de Brink. Onder de noemer Kom je kunst tonen tijdens Parels van Beton willen de organisatoren Annemieke van der Graaf en Eric Meursing graag de diversiteit en kwaliteit van kunst in ons mooie dorp laten zien en de makers van kunst hiervoor een podium geven.

Zij nodigen jou uit om dan op deze dag jouw werk te komen exposeren. Zowel

beroeps- als amateurkunstenaars zijn welkom! Deelname is gratis en je mag je kunstwerk(en) ook verkopen op het festival.

Meld je aan voor 1 april aanstaande door een mail met foto(s) van je werk te sturen naar: info@madeinbetondorp.amsterdam.

Meer informatie volgt na inschrijving.

Tekst: Tanja Oosterbaan

ONTSPULLEN OP 18 APRIL

Op zaterdag 18 april organiseert stichting de Ontspulknul een Ontspuldag in Betondorp, op de Brink. Inwoners kunnen goede, herbruikbare spullen inleveren, die vervolgens zo hoogwaardig mogelijk worden hergebruikt. Alle schone en complete spullen waar anderen nog blij van worden zijn welkom, zoals kleding, boeken, elektronica, servies en speelgoed. Na afloop van de Ontspuldag worden alle spullen gedoneerd aan lokale organisaties die ze een tweede leven geven.

"Met de Ontspuldag hopen we zoveel mogelijk mensen te helpen om enerzijds ruimte te maken in huis en anderzijds iemand anders blij te maken met hun spullen," zegt Jan Bosma van stichting de Ontspulknul. "Daarnaast is het altijd een gezellige middag met de buurt en een hele happening om te zien welke spullen mensen allemaal inleveren! Op een gemiddelde Ontspuldag halen we een paar duizend kilogram aan spullen op."

De Ontspuldag vindt plaats 18 april van 12:30 tot 14:30 uur op de Brink.

Voor wie niet in staat is om de spullen zelf naar dit inleverpunt (of naar de kringloopwinkel) te brengen, kan een gratis ophaalafpraak worden gemaakt door te bellen naar 020 210 14 74. Kijk ook op www.ontspulknul.nl

Tekst: Tanja Oosterbaan

4 MEI HERDENKING

Op 4 mei vindt de dodenherdenking op de Brink plaats.

Er wordt gesproken, er is muziek en er zullen bloemen gelegd worden bij het monument.

Een aantal dagen daarvoor zullen kinderen helpen met het schoonmaken van Stolpersteine hier in de buurt. Er worden dan verhalen gedeeld en de kinderen maken teksten. Deze teksten zullen op de herdenking getoond worden.

U bent welkom vanaf 19.30 uur. Na afloop is er koffie in het Brinkhuis.

Tekst: Tanja Oosterbaan

PROGRAMMA HET BRINKHUIS

Dag	Tijd	Activiteit	Contact
Ma	9:00-12:00 uur	Spelinloop 0-2,5 jaar	Hajar Zejli 06 16 94 87 56
Ma	13:00-15:00 uur	Buurtteam inloopspreekuur	Hanane Akdim 06 53 22 44 87
Ma	19:15-20:30 uur	Pilates Bijdrage in overleg	Dianne dterietmole@kpnplanet.nl
Di	9:00-12:00 uur	Spelinloop 0-2,5 jaar	Hajar Zejli 06 16 94 87 56
Di	10:00-12:00 uur	Koffie-inloop	Antoinette de Groot 06 45 13 62 79
Di	10:00-11:30 uur	Taalles A1 beginners	Nynke Schrikkema 06 26 05 13 66
Di	13:00-16:00 uur	Bridgeclub Betondorp	Elly de Graaf 020 69 44 506
Di	17:30-18:30 uur	Buurtrestaurant € 6,-	Antoinette de Groot 06 45 13 62 79
Di	19:30-20:30 uur	Feldenkrais – bewegen 15,- per les	Henk Linde 06 43 11 15 09
Wo	10:00-12:00 uur	Koffie-inloop	Antoinette de Groot 06 45 13 62 79
Wo	10:00-11:00 uur	Seniorengym 60+	Marianne van Engelen 06 15 50 73 20
Wo	11:00-14:30 uur	Computerhulp inloop	Pieter Zanen 06 26 89 78 82
Wo	13:00-16:00 uur	Naai-inloop met ervaren coupeuse	Khadouche El Yakoubi 06 84 26 03 16
Wo	13:00-15:00 uur	Doe Maar Creatief	Sonja Lindhout 06 30 76 08 01
Wo	15:00-17:00 uur	Patat- / Soep / pannenkoekenmiddag met Buurman Ed.	
		1 woensdag van de maand	Antoinette de Groot 06 45 13 62 79
		6-12 jaar Kidsclub	
		2e en 4e woensdag van de maand	Pieter Zanen 06 26 89 78 82
Do	10:00-12:00 uur	Koffie-inloop	Antoinette de Groot 06 45 13 62 79
Do	10:00-12:00 uur	Taalles Nederlands A1 - beginners	Nynke Schrikkema 06 26 05 13 66
Do	15:30-16.15 uur	Balletles 4-6 jaar	Pieter Zanen 06 26 89 78 82
Do	16:15-17:00 uur	Balletles 7-12 jaar	Pieter Zanen 06 26 89 78 82
Do	17:30-18:30 uur	Buurtrestaurant € 6,-	Antoinette de Groot 06 45 13 62 79
Vr	9:00-12:00 uur	Spelinloop 0-2,5 jaar	Hajar Zejli 06 16 94 87 56
Vr	10:00-12:00 uur	Schildersclub Wijkopbouworgaan Oost	
		€ 7,50 lidmaatschap	Anton Berben 06 13 66 96 15
Vr	17:00-18:00 uur	Voedselkracht uitgifte voedsel	Marja Remesar 06 11 49 50 43
Za	13:00-16:00 uur	Brinks spelletjes middag	
		3e zaterdag van de maand	Naomi de Rooy mierenleeuw@outlook.co m
Zo	14:00-21:00 uur	Zalige Zondag – Betondorp Bloeit	
		Kaarsjes aansteken, knutselen, prakkie, & praatje, films.	Pieter Zanen 06 26 89 78 82

KOREAANSE GROENTEN PANNENKOEKJES

Moet jij ook altijd groenten eten omdat het zo gezond is? Wat een flauwe reden, als die groenten nou ook nog eens lekker zouden zijn... Kijk dan wordt het interessant!

Deze Koreaanse groentepannenkoekjes, in Korea ook wel pajeon genoemd, zijn crispy vanbuiten en zacht vanbinnen. Die groenten proef je wel, maar die zijn juist extra lekker door het mengen met het pannenkoekendeeg. Wat voor groenten je er ook in stopt, (ja, al die restjes uit de koelkast ook) succes gegarandeerd!

Eet smakelijk!

Ingrediënten:

- 400 gram (restjes) groenten, bv. witte of rode kool, prei, courgette, wortel, aardappel, bosui etc.
- 2 eetlepels verse kruiden bv. koriander of bieslook
- 1 tl chili vlokken
- 300 g bloem (of maak een combinatie met rijstmeel en maismeel)
- 2 tl bakpoeder
- 2 tl suiker
- 1 tl zout
- 1/2 tl knofflookpoeder
- 440 ml koud water
- olie om te bakken

Dipsaus:

- 3 eetlepels sojasaus
- 1/2 eetlepel sriracha saus
- 2 eetlepels chilisaus
- 1 eetlepel sesamzaadjes

Zo maak je het

1. Harde groenten zoals wortel, kool, knolselder en dergelijke grof raspen of in een fijne julienne snijden.
De prei in zeer dunne reepjes snijden.
Champignons of andere paddenstoelen in dunne plakjes of reepjes snijden.
Bloemkool of broccoli in kleine roosjes, de stelen in dunne plakjes of geraspt.

Voor het beslag:

2. Meng de bloem, zout en bakpoeder.
3. Voeg het koude water en suiker toe en roer tot een beslag.
4. Meng de groenten, kruiden en chilivlokken door het beslag.
5. Verhit een dun laagje olie op middelhoog vuur in een koekenpan.
6. Schep met een opscheplepel of 2 eetlepels een hoopje van het beslag met groenten in de pan en maak het een beetje plat.
7. Bak 2 tot 3 pannenkoekjes per keer (afhankelijk van de grootte van de pan). Bak de pannenkoekjes 2 à 3 minuten aan beide zijden tot ze mooi goudbruin zijn met knapperige randjes.
8. Leg de pannenkoekjes uit de pan even op keukenpapier om overtollige olie op te nemen.
9. Eet nog warm met de dipsaus.

Tekst: Sarah van Ree

“Weggooiën? Mooi niet!”

Openingstijden
Elke tweede en vierde woensdag van de maand, van 14.00 tot 16.30 uur.
Breng je spullen naar:
Karnstraat 2
1097 XC Amsterdam
Email: repairbeton@gmail.com

EEN ECHTE BETONDORPSE

Kinderen in Betondorp

Yfke is pas vijf jaar oud, maar in Betondorp is ze nu al een bekend gezicht. Ze kent er veel mensen: klasgenootjes, kinderen van de buitenschoolse opvang bij Onderlangs en zelfs buurvrouwen die ze ‘oma Vlinder’ en ‘tante Bep’ noemt.

Waar en met wie woon je in Betondorp?

Yfke woont samen met haar moeder Irene en vader Joris in de Weidestraat. Haar ouders verhuisden daarheen vlak voordat ze werd geboren. Of ze dan ook in Betondorp is geboren? Yfke schudt stellig haar hoofd: “Nee, in het ziekenhuis.”

Heb je vriendjes in Betondorp?

In de buurt heeft Yfke al een hele vriendenkring opgebouwd. Ze speelt graag met buurjongen Loki en met haar beste vriendje Louis uit de Akkerstraat. Ze noemt nog een paar namen: “Menne woont onder de klok [de toren van de Brink]. Noa in de Akkerstraat, Alan in de Brinkstraat en Rosie in de Karnstraat.” Via de Lidwina school op de Linnaeushof en de buitenschoolse opvang op Onderlangs kent Yfke nog meer kinderen uit de buurt. Ook brengt ze graag bezoeken in de Veeteeltstraat aan ‘oma Vlinder’ (Ingrid) en tante Bep. Extra bijzonder: Yfke en tante Bep zijn allebei in april jarig, op dezelfde dag zelfs. Irene voegt er lachend aan toe dat tante Bep maar liefst 89 jaar ouder is.

Wat vind je leuk in Betondorp?

In Betondorp is er voor Yfke genoeg te beleven. Toen er sneeuw lag, ging ze met de slee naar de speeltuin bij Onderlangs. “Van de hoge berg ging ik sleeën. Ik mocht de slee van de buurvrouw lenen”, vertelt ze enthousiast. Binnen is ze graag

bezig met knutselen en ze oefent met haar hoelahoep. Balletles volgde ze ook een tijdje, maar daar is ze inmiddels mee gestopt omdat ze dan op de BSO (Buitenschoolse Opvang) zit. Irene vertelt dat deze lessen gratis worden aangeboden in het Brinkhuis. Buiten spelen doet Yfke het liefst op de Brink, samen met Louis. Op de vraag waar Louis precies woont, legt ze het op geheel eigen wijze uit, met haar handen: “Je gaat die kant en dan die kant en dan een beetje doorlopen en dan kom je bij een tunnel en dan ga je rechtdoor.”

Dit interview kwam tot stand met hulp van Ingrid en Joris, die veel gezinnen met jonge kinderen in Betondorp kennen. Joris vertelt dat Naomi en Eugene hen ooit via Betondorp Live hebben voorgesteld aan andere buurtbewoners. Yfke ging overal mee naartoe en zo heeft ze in korte tijd een heleboel mensen leren kennen.

Tekst: Anna ten Bruggencate

Foto: Anna ten Bruggencate

WILLEMIEN, EEN PORTRET VAN ONS KAASMEISJE

Bijna elke donderdagochtend, als ik terugkom van mijn buitengym, loop ik even langs bij Willemien. Ze staat met een kraampje op de Brink met heerlijke kazen en andere lekkernijen. Wat me altijd opvalt zijn de mensen rondom haar kraam: in gesprek met haar, en met elkaar. Ik besluit om Willemien voor onze krant te interviewen.

Hoe begon het en wat verkoop je?

Willemien deed de pr voor theater De Krakeling, vertelt ze. "Toen corona uitbrak miste ik vooral mijn vrijheid. Eugene en Naomi waren op dat moment bezig om een markt op de Brink op te zetten. Eugene vroeg of ik hier niet iets in wilde doen, een kraam met kaas ontbrak nog in het concept.

Ik had altijd al iets met eten: ik heb ooit Hotelschool gedaan, een catering-bedrijfsje gerund en ik houd van lokale producten. In diezelfde tijd ben ik ook gaan werken voor MOMA melkboeren. En toen ben ik gewoon begonnen op de Brink. Ik verkoop diverse soorten kaas van lokale boeren en producten van mensen

uit het dorp, zoals soep van Hinke, mosterd, jam en chutney van Suuz. Zelf maak ik ook elke keer quiches, dus je kunt meteen iets voor je lunch meenemen."

Ontmoeten op de Brink

Minstens even belangrijk als de verkoop vindt Willemien het contact met mensen. "Toen ik hier zo'n 19 jaar geleden kwam wonen, was het dorp veel minder levendig dan nu. Dat is langzamerhand veranderd. Het gemeenschapsgevoel is gegroeid en er wordt veel georganiseerd vanuit een groep betrokken bewoners.

Dat begon zo'n beetje met de komst van de Academie van de Stad. Studenten woonden tijdelijk in de buurt en hielpen bewoners bij het opzetten van activiteiten. Daarna kwam de donderdagmarkt. Eugene koppelde dat ook aan gezelligheid: er was vaak muziek. Op die manier kwamen er steeds meer mensen langs op donderdag. Jammer dat de markt uiteindelijk niet is blijven bestaan, ik ben nu de enige die nog over is."

Het geheim van Willemien

Hoe komt het toch dat er op donderdag nog steeds zoveel mensen blijven hangen op de Brink?

"Ik ben altijd benieuwd naar de levens van mensen. Iedereen heeft wel een verhaal. Sommige mensen zie ik wekelijks en dan wordt het een soort vervolghet verhaal. Eigenlijk delen we de dingen van het leven met elkaar. Het leuke aan de kraam is dat klanten op een ongedwongen manier met elkaar in contact komen. Dit leidt soms tot interessante gesprekken en leuke kruisbestuivingen. Dan zie je dat ze nog een tijdje blijven doorpraten op de Brink. Vaak met een koffietje van Ron, de bakkerij die nu door zoon Nick wordt gerund."

Meer dan alleen een kraam

Willemien woont even niet meer in Betondorp en toch staat ze er nog steeds met haar kraam. "Ik haal mijn 'beloning' vooral uit de voldoening die ik eruit haal, maar nieuwe klanten zijn meer dan welkom. En het zou leuk zijn als er nog kraampjes bij komen. Die gemeenschapszin, dat dorps- en die fijne sfeer hier in de buurt: dat is de charme van Betondorp. Dus ik blijf nog wel een tijdje...."

Kaas van Willemien: elke donderdag vanaf 10:00 uur tot 13:00.

MOMA melkboeren, elke zaterdag straatverkoop in Oost met producten van de boer, zie www.moma.amsterdam

Tekst: Tanja Oosterbaan

Foto: Tanja Oosterbaan

BOVENLANGS

Wij hebben onze eigen ringweg aan de ring.

Als een groen membraan wikkelt de Onderlangs zich om Betondorp, tot hij in de appendix plotseling transformeert in de Duivendrechtse Laan. Waarom dit nodig is blijft mij een raadsel, maar vele wegen volgen dit tweenamige principe.

Wie weleens wandelt of fietst over de Onderlangs heeft ze vast weleens gezien: de glimmende gevelornamenten op nummer 27, 28, 45 en 46. Ik heb er vaak naar gekeken, maar werd er nooit veel wijzer van. Wat mij betreft onderbraken ze vooral de eenheid van de gevels. Ik denk nu eenmaal snel vanuit een 'less is more' principe en ben daarvoor wellicht wat zuur en kortzichtig.

Toch bleef het knagen en wilde ik begrijpen wat ik zag. Daarom vroeg ik het aan onze eigen Betondorperkenner en rondleidster Maartje van Dijk (www.rondleidingenbetondorp.nl). Maartje had al eerder onderzoek verricht en wist mij te vertellen dat deze aluminium kunstwerken van Sanne Bruggink, juist de ritmes van de architectuur vangen. Van de wijk an sich, maar ook van het specifieke gebouw waarop ze zijn bevestigd.

Kijk ook eens omhoog vanaf Onderlangs zie van bovenaf, soms is 'more' ook daadwerkelijk meer.

Heb jij ook een foto of bijzonder moment vastgelegd in onze wijk?

Deel jouw foto met de Betondorper Courant en laat ook jouw stukje Betondorp even in de spotlight staan.

contact@betondorpercourant.nl

Tekst: Marcin Klazes

Foto: Marcin Klazes

TEGELS WIPPEN

Tegels eruit, groen erin, is een slogan die ook opgaat voor Betondorp. Met meer groen kan het water beter weglopen en is het minder warm op straat. Bovendien ziet het er leuker uit. Wist je dat je tegels gratis kunt laten ophalen?

Gratis ophalen

De Tegelservice werkt samen met de gemeente Amsterdam om de bewoners te helpen hun buurt te vergroenen. Het enige wat je hoeft te doen is de tegels te wippen en aan de stoeprand klaar te zetten. En daar wil een sterke buur je vast wel bij helpen als dat nodig is. Soms moeten de tegels namelijk naar een plek verderop gebracht worden, waar de grijper er beter bij kan.

In Amsterdam Oost zijn de ophaaldagen in april, mei en juni en dan pas weer in september en oktober. Alle soorten tegels en ook stoepbandjes kun je inleveren. Kijk op de website www.weerproof.nl/tegelservice/ om welke data het gaat.

Subsidie voor vergroening

Tegels eruit is een goede start. Maar misschien zie je op tegen het werk en de kosten daarna. Er zijn in Amsterdam een aantal initiatieven waar je voor hulp terecht kunt. Als je minimaal 10 vierkante meter van je tuin vergroent, kun je subsidie aanvragen. Voor elke vierkante meter aan tegels die je vervangt door groen ontvang je 15 euro subsidie. Kijk voor alle voorwaarden en informatie op: www.weerproof.nl/subsidies/

Wil je informatie hoe je jouw tuin kunt vergroenen, dan kun je ook contact opnemen met onze buurtbewoner Jasper Wiedeman via buurtgroen020: <https://tinyurl.com/568vrvds>

Ga voor meer groen komend voorjaar en zomer, dat zorgt voor minder warmte op straat en bovendien werk je mee aan het nog mooier maken van Betondorp.

Tekst: Anna ten Bruggencate

Neem deze krant mee en krijg bij een behandeling een leuke attentie.
asimplysandra.nl
 Veeteeltstraat 1, 1097 WL Amsterdam
 Email: simplysandra@ziggo.nl

IK BEN VAN DE NATUUR

Sabine Masseur vertelt over haar passie voor groen en wonen in Betondorp.

“Ik woon sinds 2008 in Betondorp en heb daarvoor in Zuid-Frankrijk gewoond met mijn dochter en haar vader. We woonden midden in de natuur, heel idyllisch. Omdat het werk daar niet voor het oprapen lag, zijn we teruggekomen naar Nederland.”

Sabine heeft erg moeten wennen aan het wonen in de grote stad: de snelweg dichtbij, veel lawaai en heel druk. In Frankrijk kon je gewoon in de supermarktkrij een praatje maken, maar hier moet alles snel en iedereen heeft haast. In Betondorp heeft ze inmiddels weer haar draai gevonden. Het is mogelijk om een beetje te onthaasten, bijvoorbeeld op de markt bij Willemien waar deze en gene ook komen aanwaaien voor een praatje. Het gevoel van “iedereen kent iedereen” doet haar goed. Sabine heeft een voor- en achtertuin bij haar woning en daar is ze reuze blij mee. De achtertuin is op het noorden en echt heel klein voor Betondorpse begrippen. Er staan toch veel planten in die vooral de hoogte in groeien. De vele vogels in haar tuin kunnen hierin mooi schuilen. Sabine's trots is een grote tweeslachtige kiwistruik met mooie grote, harige bladeren die elk voorjaar bloeit en daarna ieder jaar vol hangt met de vruchten. Ze worden ieder jaar lekkerder omdat de struik groter groeit en daardoor meer zon krijgt. De halsbandparkieten in het dorp zijn ook dol op de vruchten, helaas laten ze ook veel vallen, de minst leukere. Het nadeel van de kiwistruik is dat hij een beetje ruikt.

In haar voortuin, die de volle zon vanuit het zuiden krijgt, staan heel veel Midderterraanse planten. Met deze tuin krijgt ze

veel bekijks van voorbijgangers: er bloeit altijd wat. Sabine heeft een wintergroene Clematis die heerlijk ruikt en waar de voorbijgangers graag een stekje van willen. “Diegenen die vragen, worden niet overgeslagen”, zegt Sabine met veel voldoening.

Sabine heeft een lang gekoesterde wens in vervulling laten gaan door Tuinen Landschapsinrichting te studeren. Daarvan heeft ze in persoonlijk en professioneel opzicht nu veel plezier. Ze werkt bij de gemeente Amsterdam als ontwerper Openbare ruimte en zit in het Expertise-team Groen. “We zijn strebers als het gaat om goed plannen en beheren van de groenvoorziening in de stad. Momenteel ben ik druk met de herplant van bomen, welke soorten waar worden neergezet om de klimaatverandering tekunnen opvangen. Zowel voor de stad als leefbare omgeving zodat schaduw, gefilterd licht en CO2 opname gegarandeerd zijn, als voor de bomen zelf. Het liefst zien we bomen 100 jaar oud worden en dat kan niet overal in de stad.”

Naast de reeds bestaande 17 monumentale bomen in Betondorp (waaronder de populieren achter het Brinkhuis) komen er in het bomenplant-seizoen misschien wel drie bij: een Vleugelnoot, een Schijniep en een Linde. Zij hebben op de snelweg gestaan tijdens het 750-jarig bestaan van Amsterdam.

De gemeente is ook verantwoordelijk voor het onderhoud van de groenvoorzieningen. Het snoeien van bomen is uitbesteed aan aannemers die volgens plan het werk uitvoeren en er worden wadi's aangelegd om de levensduur van bomen te verbeteren. Vroeger waren er in Betondorp twee hoveniers die alles onderhielden en de aanplant verzorgden.

Sabine is een voorstander van dit soort eigenaarschap. Of dat een paar bewoners zich verantwoordelijk voelen voor het welzijn van het groen in de wijk. Want het welzijn van het groen is de basis voor een levendige wijk en het welzijn van haar bewoners!

Sabine verzorgt ook rondleidingen: de Betondorpgroentoe. De bedoeling is om vier keer per jaar door Betondorp te lopen met geïnteresseerden en informatief te wijzen op het oorspronkelijke ontwerp van onze wijk en wat er allemaal aan bijzonder groen is te zien. Voor kinderen geeft Sabine een zogenaamde natuurles en ze is bomengids op de Nieuwe Ooster.

Heb je interesse in een rondleiding, geef je dan op bij Sabine per mail: betondorpgroentoe@gmail.com

Tekst: Henk Linde

Foto: Sabine Masseur

ALLES BLIJFT HETZELFDE: HET ASSORTIMENT, DE KWALITEIT EN DE PRIJZEN, ALLEEN HET GEZICHT VERANDERT.

In gesprek met onze nieuwe dorpsbakker Nick van De Lekkernij.

Onder het genot van een kopje koffie dat door Ron wordt aangeboden, ga ik in gesprek met zijn zoon Nick. Hij neemt De Lekkernij over van zijn vader die met welverdiend pensioen gaat. Nick is 33 jaar en woont met zijn gezin in Almere. Sinds half januari staat Nick voor dag en dauw op om op dinsdag tot en met zaterdag tussen 06-15u de zaak aan de Brink te runnen. Eerst nog met Ron samen maar vanaf 26 februari alleen. Mensen in Betondorp kunnen Nick al kennen omdat hij als 16-jarige zijn vader hielp als zaterdaghulp. "Ik vind het heel leuk om weer terug te zijn in Betondorp. Er is een boel veranderd maar je herkent het meteen. De Brink is een mooi plein geworden met bankjes en er zijn meer jonge gezinnen komen wonen in de buurt."

Terwijl we praten, is het een komen en gaan van mensen die hun boodschappen komen doen, een kopje koffie hebben gedronken met wat lekkers erbij of genieten van een heerlijk belegd lunchbroodje. Aan de gezellige raambar is het geklets niet van de lucht!

Nick neemt het stokje over van zijn vader met het doel om het net zo goed

te doen als hij heeft gedaan. Voor Ron is Betondorp bijna 30 jaar meer geweest dan alleen zijn werkplek. Hij heeft mensen leren kennen, verhalen gehoord en heeft generaties voorbij zien komen. Ron zegt: "Afscheid nemen is zo dubbel: het is tijd voor iets nieuws maar ik laat een stukje van mijzelf achter. Gelukkig heb ik mooie herinneringen en wil ik iedereen bedanken voor het vertrouwen en de gezelligheid!"

Ron laat letterlijk een stuk achter van hemzelf: een enthousiaste zoon die met frisse energie kijkt naar de toekomst waarbij kwaliteit, gastvrijheid en aandacht voor de klant altijd voorop staat. Nick: "Ik ga op dezelfde voet verder met in principe hetzelfde assortiment. Misschien wisselt er hier en daar wat maar de mensen zijn blij met het huidige aanbod. De zaak is een succes; dat wil ik graag zo houden. Zuurdesembrood en Surinaamse belegde broodjes blijven dus, alsook soepjes en jammetjes."

Wat wel verandert, is dat nieuwe gemeente-regels het niet mogelijk maken om 's zomers een terras te voeren voor de deur. Dat is jammer maar Nick is positief over het feit dat dorpsbewoners in de zomer zijn belegde broodjes op zitbankjes van de Brink voor de deur kunnen verorberen.

Als welkom aan de buurt heeft Nick een verrassing: bij besteding van minimaal €5 in de zaak komt gratis een gevulde koek! In dit nummer van de Betondorper Courant zit een coupon met het logo van De Lekkernij die daarvoor bij Nick moet worden ingeleverd. Nick verbindt er ook een winactie aan. Nick: "Als u op de achterkant van die coupon naam en telefoonnummer schrijft, maakt u kans op één van de drie mooie prijzen: een jaar lang (exclusief de vakanties) gratis een brood per week naar keuze of een bon ter waarde van €15 of eentje van €10 ter besteding in de zaak."

Betondorp mag blij zijn dat De Lekkernij blijft bestaan!

Tekst: Henk Linde

COUPON DE LEKKERNIJ

DE LEKKERNIJ
1996

Naam: _____

Tel-nummer: _____

✂